

Mødet genoptaget kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): I anledning af spørgsmålet om de såkaldte bunkebryllupper, som har været fremdraget under debatten, og som har ført til, at venstre og det konservative folkeparti har stillet et forslag om motiveret dagsorden, kan jeg meddele, at det stadig må stå fast, hvilket justitsministeren senere vil redegøre for, at sådanne ægteskaber må anses for gyldige. For mange af os kan det måske være lidt vanskeligt at se, men det må jo være de juridisk sagkyndige, der må afgøre dette.

Endvidere mener jeg, at hvis ægteskaberne er gyldige, må i henhold til lønningsloven, som den er udformet, de pågældende ægtefæller, hvis de lader sig separere eller skille, været berettiget til at modtage reguleringstillæg som forsørgere. Jeg har tænkt over dette, som jeg finder komplet urimeligt, og jeg forstår i dag, at en meget stor del af tingets medlemmer er enig med mig i, at det vil være højst urimeligt, om man på den måde ikke alene kunne spille bold med ægteskabsinstitutionen, men også gå uden om det, der har været lønningslovens mening. Det er ganske klart — og det forstår jeg også er indeholdt i de udtalelser, som særlig den ærede ordfører for det konservative folkeparti, hr. Karl Olsen, fremsatte — at der er meget at rette på dette punkt, og vi håber jo alle, at det kan ske ved ændringer i lønningsloven. Men indtil det sker, måtte lønningsloven, som den nu er udformet, have den virkning, at der måtte udbetales disse mennesker tillæg som forsørgere. Jeg finder det som nævnt urimeligt og har derfor overvejet sagen, og jeg er nået til den løsning, at jeg under udvalgsarbejdet med det foreliggende lovforslag agter at stille ændringsforslag til de bestemmelser i tjenestemandsløven, som vedrører disse forhold.

Ændringsforslaget skulle sikre, at de pågældende ægtefolk, når de lader sig separere eller skille, ikke får det forhøjede tillæg udbetalt. Jeg mener, det kan gøres på den måde, at man overflytter fraskilte og separerede fra forsørgergruppen til ikke-forsørgergruppen. Det er jo således, at der af enker og

enkemænd, af fraskilte og separerede, for at de kan få forsørgertillæg, kræves, at de enten skal have egen husstand eller forsørgerpligt overfor børn under 18 år, medens der af ugifte kræves, at de skal have både egen husstand og børn under 18 år at forsørge, og ved at flytte fraskilte og separerede — ikke-enker og enkemænd — over i den anden gruppe vil der altså blive krævet af dem for opnåelse af det højere tillæg, at de har såvel egen husstand som børn under 18 år at forsørge.

Gennemførelsen af en sådan regel kan naturligvis virke lidt ubilligt i tilfælde, hvor det drejer sig om ægteskaber, der har bestået gennem en lang årrække, og hvor de pågældende ægtefæller af grunde, jeg ikke skal gå nærmere ind på, agter at lade sig skille eller separere og har en forventning om, at når de gør det, må i hvert fald manden, hvis han er tjenestemand, beholde forsørgertillægget. Jeg har også overvejet dette spørgsmål og mener, at vi ved at udvide de såkaldte lempelsesregler i tjenestemandsløvens § 95 vil have mulighed for ved en nærmere undersøgelse af disse tilfælde alligevel at kunne udbetale forsørgertillæg, hvis der er grund til det. Ved udvidelsen af disse lempelsesregler vil vi måske også nå dertil, at vi vil kunne give forsørgertillægget i andre tilfælde, hvor reglerne i dag virker meget uheldigt, f. eks. når en ugift mor, der har børn, ikke kan få dette tillæg; jeg kan som eksempel nævne, at hun ikke har egen husstand, men barn — eller tvillinger, som det endog har været tilfældet — og bor hos forældrene; hun har faktisk forsørgerbyrde.

Det er altså min agt at stille et sådant ændringsforslag i det udvalg, som dette lovforslag skal behandles i, og for at have en vis tilslutning hertil har jeg i formiddags, da jeg forhandlede med centralorganisationerne om nedsættelse af lønningskommissionen, nævnt spørgsmålet for disses repræsentanter. De har sagt til mig, at de skarpt fordømmer den demonstration, som man her er ved at iværksætte, og også jeg synes, den er urimelig. Centralorganisationernes repræsentanter har på meget effektiv og energisk vis prøvet at komme videre med denne sag og er allerede nået et langt stykke frem; det er kun til skade for centralorganisationernes arbejde, at man her på